

GENERATII

REVISTA ELEVILOR ȘI PROFESORILOR
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC "ȘTEFAN CEL MARE" BACĂU

DIRECTOR : DANIELA BEJAN

DIRECTOR ADJUNCT : LAVINIA BĂISAN

DIRECTOR ADJUNCT: FLORIN LAZĂR

REDACTOR ȘEF: :LILIANA ADOCHIȚEI

INFORMATICIAN: IOAN LUPU

Nr.2 - anul 2015

ISSN 2501 -2223

EDITORIAL

Momente

Răposatul meu tată era om bun. El, împreună cu mama, aveau grijă de mine și de sora mea, Elena; mereu ne spuneau că viața trebuie trăită mai bine decât cum au trăit-o ei. De fiecare dată când tata venea la serbările mele, în ochii lui se zărea o lumină care cu greu mai pleca. Era mândru de fiul său. Chiar și acum, la vârsta de 42 de ani, mă gândesc la vremurile de sărbătoare, când toate rudele se adunau la noi. Căci doar în zilele de sărbătoare îți mai venea vreo rudă! Și tata le spunea la toți cum a reușit fiul său să fie primul la învățătură și mă puneă în toate zilele în care erau prezenți musafirii să port coronița de anul trecut, ca să fiu lăudat. Așa-I plăcea Dumnezeu!

Cele mai frumoase momente erau de Crăciun, când sub pomul de doi metri zăceau cadourile. Eu, poznaș cum eram, dimineața pe la patru mă trezeam înaintea tuturor și aruncam o privire la cadourile puse de părinți pentru mine și sora mea. Iar dacă era ceva ce nu-mi plăcea, aruncam, ca după aceea tata să-mi cumpere alte lucruri pe care le voiam. În fiecare dimineață de Crăciun, în casă era rostită aceeași întrebare. Când eu și sora mea ne pregăteam să mergem la magazin după jucării noi, tata o întreba pe mama cu o voce blândă, dar care provoca spaimă : “Unde ai pus cadourile alea, femeie ?”, și mama nu știa ce să-i răspundă

Ce pot să spun ? Iubesc sărbătorile, iubesc iarna, iubesc cadourile, dar îmi iubesc și părinții, dragii de ei. Iernile petrecute la țară erau o frumusețe. Îmi amintesc cum în aproape fiecare an răceam rău de tot în timpul vacanței. Mai mult de jumătate din vacanța de iarnă o petreceam în casă stând în pat cu mămăligă pe burtică și șosetele pline cu oțet în picioare, fiindcă ieșeam prea dezbrăcat afară.

Veneau la noi colindătorii din doi în doi ani, căci așa era obiceiul la noi și tata îi poftea în casă și îi lasă să-mi cânte, iar el se ducea după banii din odaie, căci acolo îi ținea el. Aveam o ură pe colindători. După ce intrau în casă și tata pleca după bani, eu le ziceam că nu le putem da decât nuci și mere. Când tata se întorcea, colindătorii nu mai erau.

În satul nostru copiii nu umblau decât după bani, iar cine încerca să nu respecte regula era lăsat cu ochii-n soare. Toate momentele din acele ierni au fost frumoase și regret uneori că nu am putut să simt atunci ceea ce simt acum, când mă gândesc la acele vremuri. Abia după ce am crescut am observat cât de unice au fost momentele copilăriei mele!

Andrei POSTEA—clasa a X-a C

Coordonator: prof. **Lăcrămioara SOLOMON**

ACTUALITATE

La Colegiul Pedagogic s-a trăit românește!

Ziua Națională a României a fost sărbătorită într-un mod inedit de către elevii Colegiului Național Pedagogic "Ștefan cel Mare" Bacău. Aceștia și-au transformat clasele de curs în adevărate încăperi țărănești de pe vremea bunicilor, au pregătit expoziții culinare cu produse tradiționale, au cântat și dansat, au recitat poezii, s-au bucurat că sunt români. Activitățile desfășurate sunt incluse în proiectul național "Mândru că sunt român", ajuns la cea de-a doua ediție. În anul acesta școlar, la materializarea proiectului vor participa 600 de elevi și 50 de cadre didactice din 20 de școli, din județele Bacău, Brașov, Suceava, Iași, Neamț, Gorj, Vaslui, București și Galați. Următoarele activități din cadrul proiectului se vor derula de Ziua Unirii Principatelor și Ziua Independenței României.

ACTUALITATE

Alege să trăiești sănătos !

Prin participarea colegiului nostru la Proiectul educațional județean „Alege să trăiești sănătos; sănătate – o porție de responsabilitate”, propus de I.S.J.Bacău și Asociația „Sănătate, educație și familie” din Bacău, în colaborare cu diferite instituții de învățământ și Direcția Județeană de Sănătate Publică, elevii au oportunitatea de a învăța care sunt principiile unui stil de viață sănătos, cum pot să-și îmbunătățească starea de bine fizic, psihic și social. Organizarea de întâlniri cu elevii, părinții și profesorii, activităților de conștientizare în cadrul orelor de dirigiență, expozițiilor cu proiecte ale elevilor, au ca scop identificarea factorilor care determină apariția unor probleme de sănătate și comportamentelor de risc în rândul tinerilor, formarea unor atitudini responsabile față de propria persoană, de semenii și față de mediu. Prin acest proiect, biblioteca școlii s-a îmbogățit cu materiale specifice educației pentru sănătate: reviste, cărți, postere, broșuri și pliante, care pot fi studiate de elevi și cadrele didactice pentru a îmbunătăți calitatea vieții și performanțele școlare.

Prof. Irina-Laura BEJINARIU

OPINII

Cine sunt eu?

De fiecare dată când mi se pune această întrebare relativ simplă, tind să răspund cât mai elaborat, dar cu timpul, am învățat să comprim totul în doar câteva cuvinte: eu sunt o personalitate complexă.

În primul rând, sunt un om cu calități și defecte în armonie, un om echilibrat, care își recunoaște greșelile, își cere iertare și încearcă să nu le mai repete. Nu întotdeauna îmi este ușor, pentru că mi se întâmplă să acționez și într-un mod necugetat, impulsivă de firea vulcanică, ce iese la suprafață în unele momente.

În cei aproape șaisprezece ani de existență, am învățat multe de la viață și de la oameni, chiar dacă, în opinia unora, o tânără adolescentă nu poate fi cerebrală și înțeleaptă. Nu aș numi-o tocmai experiență de viață, ci doar o receptivitate crescută la ceea ce se petrece în jurul meu și capacitatea de a învăța din aceste situații.

Pe lângă calități, am și defecte, deoarece fiecare om este supus greșelilor și rătăcirilor. Sunt încă pățanată și naivă. Uneori, încrederea mea în cei din jur se îndreaptă către extrema nedorită și atunci am de suferit. Cu alte cuvinte, sunt prea credulă. În momentele grele, am clipe în care sunt „asaltată” de pesimism, dar încerc să împlutesc totul cu veselie și optimism.

Mi se întâmplă foarte rar să fiu atât de supărată pe cineva, încât să îmi doresc să mă răzbun pe acea persoană, însă nu suport dualitatea și ipocrizia. Iar atunci când sunt mințită, trădată sau jignită prin vorbe și gesturi, întorc spatele fără să mă uit în urmă. Iert și uit, dar niciodată nu revin acolo unde nu sunt apreciată la adevărata mea valoare. Am o stimă de sine foarte ridicată și nimeni nu mă poate determina să o cobor la un alt nivel.

În ceea ce privește cariera mea, îmi doresc foarte mult să devin învățătoare. Vreau să fiu lumina călăuzitoare a unor personalități în curs de formare, a unor suflete abia intrate în vârtejul vieții, în tumultul unei lumi complexe și pline de provocări. Și știu că voi reuși! Dumnezeu mă iubește și mă va ajuta să ajung acolo unde îmi doresc. Sunt puternică, răbdătoare și determinată, deci posed cele trei calități esențiale în drumul spre succes.

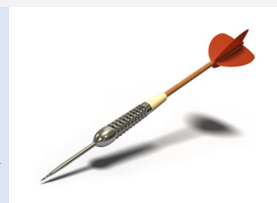
Cine sunt eu? Sunt doar o tânără visătoare și talentată, care își urmează cu perseverență calea.

Raluca FILIP — clasa a IX-a A

Coordonator: prof. **Ozana ALEXA**

OPINII

A fi profesor!

A fi profesor înseamnă, în primul rând, a fi educator. Alături de părinți, profesorul este cel ce formează sau distruge personalitatea elevilor. Profesorii pot fi modele pentru elevi sau le pot prezenta modele demne de cunoscut și urmat. Ca să fii un bun profesor nu este suficient să deții cunoștințe de specialitate (s-a demonstrat că între cunoștințele de specialitate și eficiența predării nu există un grad prea mare de concordanță), să fii pătruns de spiritul unei științe.

Important este să știi să predai cunoștințele respective, adică să le faci pe înțelesul elevilor, să știi cum se modifică procesele gândirii, memoriei, imaginației elevilor în funcție de vârstă, să știi cum să-i stimulezi și motivezi pentru a învăța, pentru a le declanșa și forma interese cognitive stabile, să fii empatic. Toate aceste informații, deprinderi și capacități se câștigă nu doar prin studiul disciplinelor de specialitate, ci prin studiul acestora în corelație cu disciplinele psihopedagogice și psihosociologice.

Profesorul acționează nu numai prin ceea ce zice și ce face, ci prin întreaga sa persoană: un tip de prezență care poate fi liniștitoare, calma generând încredere sau resimțită de elevi ca anxioasă, distantă, disprețuitoare. Măiestria didactică ar putea fi exprimarea metaforică a competenței didactice, iar cel ce o dovedește este învățătorul, profesorul cu vocație.

Prof. Cerasela MARDARE

Mândru că sunt român!

România este țara în care m-am născut. România este țara în care voi trăi. România este țara în care voi munci. România este țara în care voi muri!

Eu sunt mândru că m-am născut pe aceste meleaguri, pentru că aici trăiesc oameni buni și harnici. Străbunii noștri au luptat cu vitejie să țină această țărișoară întreagă, să nu fie cucerită și oropsită de dușmani. Sunt, totuși, semeni de-ai noștri care pleacă în țări străine, unii să muncească pentru a-și întreține familiile, iar alții, să fure, să înșele, chiar să omoare.... Ne fac țara de răs!

Îmi doresc ca atunci când voi merge în alte țări și voi spune că sunt român, oamenii să nu se uite la mine urât, ci cu admirație!

Eu sunt foarte mândru că sunt român! România este o țară binecuvântată!

Leonard-Mihai JUNCU – clasa a VI-a B

CREAȚIE

Emoție

Un drum simplu printre câteva blocuri duce într-un loc nu foarte complicat. Aici m-am apropiat de ceva ce m-a învățat să respir și atât. Cu pași greoi, m-am urcat pe o bucată rece de scândură, peste care bătea o lumină puternică ce intra prin fiecare parte a corpului. Înainte să reușesc să o fac, îmi amintesc că mă aflam undeva la baza scărilor și priveam cu mari emoții ce se întâmpla deasupra.

Curgeau lacrimi, apoi veneau râsete, iar eu nu prea înțelegeam cum e posibil. Simțeam fiecare respirație greoaie și fiecare privire lungă ținută asupra celor din sală. Iar la sfârșit, priveam cum o ploaie de petale coboară încet peste acele mici suflete. Chiar dacă era o comedie, lăcrimam. Și o făceam din respectul pentru ceea ce se întâmpla în fața mea.

Am ajuns să petrec zile bune într-o sală goală, cu scaune roșii și pereți care simțeam că vor să mă îmbrățișeze. Iar când totul era amortit într-o liniște deplină, simțeam că pot înfrunta scena pentru totdeauna. La cel mai mic zgomot, rămâneam nemișcată cu privirea pe cerul senin, pictat în interiorul sălii. Între acești pereți poți inspira talent, iubire, fericire.... Poți citi printre fețele obosite, înfășurate de haine vechi, dar viu colorate, emoții.

Diverse emoții. Inspir bucuria cu sufletul. Și tot ce mă înconjoară intră prin piele. După câteva întâlniri private cu bucățile din scenă, am început să privesc de sus emoțiile din sală. Intrată într-o poveste de una singură, nu aștept pe nimeni sau nimic să mă ajute să ies, însă când lumina se stinge, mă străduiesc să iasă un final fericit, presărat de câteva lacrimi de emoție din ambele părți.

Mariana-Diana PUIU, clasa a XI-a B
Coordonator: **prof. dr. Mariana CRĂCIUN**

CREAȚIE

Să fim ecologiști!

Iulia MARINIUC, clasa a VI-a B

Într-o oarecare măsură Pământul depinde de noi, de atitudinea noastră față de natură. Și ar fi în avantajul nostru să respirăm un aer mai curat.

În proiectul meu pentru concursul de machete eco am încercat să demonstrez că ne putem descurca cu resursele planetei. Vântul a fost de mare ajutor în încercarea mea de a vă arăta că nu avem nevoie de aparatură ultra-sofisticată, care poluează, pentru a putea genera energie. Iată cum l-am realizat:

- 1) Nu avem nevoie de prea multe materiale pentru a face o mică demonstrație. În primul rând avem nevoie de placă de susținere, hârtie glasantă și cartonată, bețe de înghețată și de următoarele instrumente de lucru : cooler, pistol de lipit, fir electric, ledcon, led-uri.
- 2) Pe placa de susținere a proiectului vom așeza o casuță făcută din bețe de înghețată lipite cu pistolul de lipit și hârtie cartonată pentru a o face cât mai stabilă. Tot pe placa de susținere vom așeza vertical un băț de înghețată la capătul căruia vom lipi, cu ajutorul pistolului de lipit, un mic cooler pe care l-am luat de la un calculator mai vechi.
- 3) În al doilea rând ne vom ocupa de partea tehnică a proiectului. Am făcut legătura între cooler și leduri prin unirea corespunzătoare a firelor cu ajutorul ledcon-ului.
- 4) După confecționarea casuței și asamblarea părții tehnice vom monta proiectul pe placa de susținere pe care am ornat-o cu niște hârtie glasată verde.

Toate fiind la locul lor, urmează partea de testare a proiectului care ne demonstrează și funcționabilitatea acestuia. Un suflu puternic învârtă cooler-ul, care generează curentul electric necesar aprinderii led-urilor montate la geamul și streășina casuței.

Coordonator: **prof.dr. Aura DAVID**

CREAȚIE

Noapte albă

Iarna a venit! Peste tot Gerilă-i împrăștiat,
Haina zdrențuită peste noi și-a scuturat.
Noaptea-i albă; ceru-i negru, plin de stele
Și Marte roșu printre ele.
Iarna a venit! Asfaltu-i coală de hârtie...
Cheia mi-e peniță, las poveștile să-nvie.
Viscolu-mi șoptește la ureche-o melodie,
Iar satu-i adormit și ulița pustie..
Iarna a venit! Ea stă piedută-n noapte
Lăsând chiciură pe geamuri și viscolind șoaapte.
Noapte albă, cerul negru, plin de stele,
Lună cu pistrui adânci, iar tu – strălucitoare printre ele.
Iarnă, ai venit!

Alexandru CREȚU, clasa a X-a F

Crăiasa albastră

Albastru. Culoare divină. Totul a-nghețat.
Ea privește cu plăcere spre tot ce a creat.
E fascinată de răceala ce-acum o înconjoară,
Este regină în regatul ce-a fost odinioară.

Albastru. Culoare regală. Ea tot în gol privește.
Se-aud suspine-n zare și inima îi crește.
Închide ochii, trage aer, respiră cu putere,
Ninsoarea urcă-n viscol; ea râde în tăcere.

Suspine, lacrimi și durere. Ascultă și zâmbește.
Ridică gingaș ea din geană și frigul se-ntețește.
Inima-i de gheață-albastră, precum acest regat
Odinioară verde, acum – al ei palat.

Singurătatea-i rece și-i macină iubirea,
Iar gheața n-a-nvățat-o ce este fericirea.
Și totuși ea zâmbește, dar n-are cin' s-o vadă,
Căci tot ce-a fost vreodată e-acolo, sub zăpadă.

Andreea IACOBÎȚĂ, clasa a XI-a E

Coordonator : **prof. dr. Lăcrămioara SOLOMON**

CREAȚIE

Iarna în satele românești

E dimineața Ajunului și toată lumea face ultimele pregătiri pentru Crăciun. În sat s-a lăsat o liniște tulburătoare. Din când în când se mai aude câte un câine lătrând sau vâjâitul vântului furios. Este un peisaj tulburător de frumos. Nimeni nu îndrăznește să iasă pe ulițe, din cauza gerului. Soarele devine tot mai palid, de parcă intră în agonie. Deodată din cer încep să curgă fulgișori pufoși și plăpânzi. E prima zăpadă din an și s-a lăsat foarte mult așteptată.

Fulgii cad din ce în ce mai aprig și se așează într-un covor alb, orbitor. În mai puțin de două ore, tot satul s-a ascuns sub această mantie catifelată. Copiii, foarte entuziasmați, ies din case să se bucure de prima zăpadă, reușind să transforme acea liniște amețitoare într-un zgomot plăcut. Sunt foarte bucuroși, unii se dau cu săniile, alții se bat cu bulgări sau construiesc oameni de zăpadă.

În timp ce ei se distrează afară, cei mari încă se agită pentru sărbătoarea ce urmează să vină. Gospodinele se întrec în cele mai vestite bucate din zonă, iar bărbații merg la pădure, pentru a aduce brazii ce urmează să fie împodobiți în prag de seară.

După câteva ore bune de distracție, copiii se retrag la căldură. Dar ziua nu s-a încheiat. Urmează cel mai așteptat moment: colindatul! După cum este tradiția de ani buni. Acum, din fiecare curte se aud glasurile blânde ale colindătorilor. Gerul nu mai contează, toata lumea este fericită. A venit Crăciunul!

Pe fereastra fiecărei case se vede câte un brăduț care strălucește mândru, cu o familie fericită lângă el. Spiritul Crăciunului a cuprins universul și deopotrivă sufletele muritorilor. Iarna în satele românești este specială!

Diana CIUCHE, clasa a IX-a,

Coordonator: **prof. dr. Lăcrămioara SOLOMON**

EDUCAȚIE

Alimentația – un agresor al sănătății noastre?!

Astăzi se înregistrează mari progrese în domeniile biologiei, medicinei și tehnologiei. Cu toate acestea, societatea umană nu face față agresorilor proprii sănătăți: fumatul, consumul de băuturi alcoolice și droguri, sedentarismul, consumul de alimente bogate în colesterol, grăsimi animale și aditivi, stresului și, nu în ultimul rând, lipsa de informare sau indiferența față de efectul acestora asupra organismului uman. Excesele alimentare au crescut îngrijorător incidența obezității, diabetului, bolilor cardiovasculare, cancerului în rândul populației, mai ales la copii și tineri.

Denumirea de lipide provine din limba greacă: *lipos* – gras, grăsime. Grăsimile reprezintă esteri compuși ai acizilor grași cu alcoolul trivalent al glicerinei. Metabolismul lipidic cuprinde transformările suferite de către grăsimile din alimente, după ce ele au pătruns în organism, precum și neogeneza lor (sinteza lipidelor din substanțe nelipidice).

Lipidele din alimente, trec din cavitatea bucală în stomac, prin faringe și esofag, cu structura neschimbată. La nivel gastric, transformările suferite de grăsimi sunt nesemnificative, cu excepția copiilor mici, care posedă enzime din categoria lipazelor (lipaza gastrică), cu care pot scinda grăsimile din lapte și din ouă. Adevăratele transformări digestive ale lipidelor se petrec la nivelul duodenului, sub influența bilei și a sucului pancreatic, precum și la nivelul intestinului subțire, datorită activității lipazelor intestinale. Bila, produsul de secreție și excreție al ficatului, deși nu conține enzime (cu excepția fosfatazei alcaline), îndeplinește un rol de seamă în scindarea moleculelor lipidelor, datorită sărurilor biliare, care se formează pe seama colesterolului. Bila realizează emulsionarea grăsimilor (fracționarea lor în picături foarte fine), favorizând în același timp, activitatea lipazelor intestinale, precum și absorbția acizilor grași (ALBU R.M.). Grăsimile după emulsionare, sunt cu mult mai ușor de scindat de către lipaze, care realizează hidroliza acestora. Lipaza pancreatică, care este activată de către sărurile biliare, de către ionii de calciu și de către aminoacizi, realizează desfacerea lipidelor în acizi grași și glicerol (glicerină). Acizii grași și glicerolul trec liberi sau reesterificați, prin pereții intestinului subțire, în limfă și în sânge, în urma procesului de absorbție. La nivelul organismului uman, lipidele joacă rol energetic, funcțional și de constituție. După absorbție, lipidele urmează mai multe căi, care se pot intersecta:

- se depozitează în țesutul adipos, ca substanțe de rezervă, sub formă de trigliceride;

- se stochează temporar în ficat;

- în urma unor reacții, intră în structura unor substanțe complexe (lipoproteine), unele dintre ele rămânând în circulația sanguină;

- se oxidează în țesuturi, până la dioxid de carbon și apă, cu eliberare de energie (1 g de lipide poate elibera 9,3 kcal).

Grăsimile din organism, se află sub formă de: trigliceride, fosfolipide, colesterol și acizi grași liberi. Norma zilnică de colesterol este de 0,3-0,6 g, iar a grăsimilor la o persoană de 70 kg se încadrează între 70-100 g pe zi.

Metabolismul lipidelor este sub control endocrin, desfășurându-se cu participarea hormonilor anterohipofizari, tiroidieni, pancreatici și suprarenalieni, alături de sistemul nervos.

Important este de reținut că în dezasimilația energetică, prioritatea metabolică este acordată glucidelor, care se oxidează în totalitate pe parcursul a 24 de ore, deoarece capacitatea de stocare a glicogenului este limitată. În aceste condiții, lipidele, dacă nu există nevoi energetice imediate, se vor depozita în țesutul adipos (RĂDULESCU E., 2004). Singurele substanțe care îngrășă în mod direct sunt lipidele exogene, ceilalți compuși cunoscuți ca furnizori de kilograme în plus, acționează indirect. Atunci când se urmărește scăderea în greutate, concomitent cu un aport scăzut de grăsimi animale și vegetale în alimentație, trebuie consumate doar glucidele care se absorb lent, cantitatea de glucide introdusă în corp să fie mai mică și să se evite consumul acestora alături de lipide.

Prof. dr. Aura-Manuela DAVID

PAGINI DE ISTORIE

Industria băcăuană la începutul secolului al XX-lea

Până la Primul Război Mondial, industria românească deținea cu aproximație 20% din venitul național, principalele sectoare fiind legate de producția agricolă și materiile prime din țară. Potrivit statisticilor din anul 1894, în județul Bacău funcționau 10 fabrici de sumane, 16 fierăstraie, o fabrică de turnătorie și strungărie, 9 tăbăcării, o fabrică de postav, 2 fabrici de săpun, 3 fabrici de lumânări, 6 fabrici de spirt, coniac și lichior, o fabrică de hârtie, o fabrică de chibrituri, 29 fabrici de gaz și alte derivate de petrol, o fabrică de sticlă, o fabrică de var hidraulic, o fabrică de teracotă, 4 fabrici de ape gazoase, o fabrică de bere, o moară sistematică, 11 ateliere de oale, 12 cazane mobile de făcut rachiu, 8 pive și 2 dârste pentru cergi. Statistica efectuată la începutul secolului al XX-lea ne duce la concluzia că industria băcăuană a progresat continuu. Astfel în anul 1908, pe teritoriul județului Bacău funcționau: 2 fabrici de spirt, o fabrică de coniac, 10 fabrici de ape gazoase, 196 cazane de țiucă, 2 fabrici de sticlărie, 3 fabrici de sumane, 71 fabrici de lemnărie, 3 turnătorii, 2 strunguri, 2 fabrici de săpun, o fabrică de lumânări, o fabrică de hârtie, 51 fabrici de gaz și alte derivate ale petrolului, 19 mori cu turbină, 194 mori de apă, 6 mori cu aburi, 13 tăbăcării, 2 fabrici de carton, 3 fabrici de cufere, 12 cărămidării, 4 ateliere de oale, 39 pive de sumane, 5 dârste pentru cergi. Cele mai reprezentative erau Fabrica de hârtie "Letea", Fabrica de postav Buhuși, Fabrica de postav a lui S. Filderman, Fabrica de încălțăminte Constantin Iordănescu, fabricile de pielărie ale lui H. Perllberger și ale lui L.D. Klein, fabrica de fontă și metale A. Davidovici, fabrica de cherestea "Bicazul".

Dezvoltarea industriei a condus și la consolidarea unei noi categorii sociale, cea a muncitorilor. În ajunul Primului Război Mondial, în industria băcăuană munceau peste 5000 de muncitori, cei mai mulți necalificați. Majoritatea proveneau din lumea satelor, unde suprapopulația devenise o problemă socială acută. Salariile muncitorilor erau mici, timpul de muncă nu era limitat, ziua de lucru fiind în medie de 10-12 ore, în unele ramuri prelungindu-se la 14-16 ore. Scăderea lefurilor, prelungirea zilei de muncă, lipsa alimentelor au fost tot atâtea motive pentru creșterea nemulțumirii salariaților și organizarea de acțiuni de protest. Cea mai semnificativă este greva muncitorilor de la "Letea", din 9 mai 1918, care a durat opt zile, timp în care muncitorii nu s-au prezentat la lucru.

Prof. dr. Liliana ADOCHIȚEI

SPIRITUALITATE

Sfântul Ierarh Nicolae

Pe data de 6 decembrie, creștinii îl sărbătoresc pe Sfântul Nicolae, unul dintre cei mai cunoscuți și mai iubiți sfinți. Fiind de origine grecească, numele său este format din doua cuvinte: "nike" (victorie, a învinge) și "laos" (popor). Potrivit tradiției, Sfântul Nicolae s-a născut în secolul IV, în provincia Lichia, orașul Patara (Turcia) din părinți bogați și foarte credincioși. Întreaga avere moștenită după moartea părinților săi o va împărți celor nevoiași, în timp ce el a ales să poarte haine simple și s-a hrănit o dată pe zi asemenea pustnicilor.

Data de prăznuire a Sfântului Nicolae a fost rânduită spre cinstire în ziua de 6 decembrie, în urma unei previziuni pe care a avut-o împăratul Constantin cel Mare: Sfântul Nicolae i-a apărut acestuia în vis, cerându-i să ierte trei tineri condamnați pe nedrept la moarte, care urmau să fie executați a doua zi.

Încă din copilărie a dovedit credință excepțională, iar în timpul tinereții s-a remarcat prin purtare aleasă, post și viață duhovnicească intensă. A studiat la cele mai bune școli, unde s-a remarcat prin inteligență, iar în bisericile în care intra, uimea pe toți prin blândețe și noblețe sufletească.

Îi plăcea să-i ajute pe cei săraci fără ca ei să știe, iar dacă era descoperit, sfântul îi ruga să nu spună cuiva, ca să mulțumească lui Dumnezeu, căci era smerit și se ferea de îngâmfare. Sfântul Ierarh Nicolae a făcut minuni chiar din timpul vieții sale. În timpul călătoriei spre Țara Sfântă, o furtună puternică i-a speriat pe cei din corabie, dar Nicolae i-a îndemnat pe toți să se roage lui Dumnezeu, iar furtuna s-a oprit. Tot atunci, Sfântul Nicolae a înviat un tânăr corăbier care căzuse de pe catarg și se înecase. El a salvat cetatea Mira de foamete, a vindecat boli incurabile, a scăpat de la desfrânare trei fete sărace (aceasta fiind, de altfel, cea mai cunoscută și zugrăvită faptă de milostenie în bisericile ortodoxe), i-a hrănit pe cei flămânzi.

Datorită minunilor pe care le-a făcut, Sfântul Nicolae este cunoscut drept ocrotitor al celor acuzați pe nedrept, dar și al marinarilor, al brutarilor, al comercianților și al călătorilor, al fetelor nemăritate și al mireselor și, în mod special, al copiilor.

Numeroasele povești și legende care au circulat de-a lungul secolelor au întărit ideea că Moș Nicolae aduce daruri copiilor. Astfel, copiii știu că ziua Sfântului Nicolae este ziua darurilor și că, deși nu se arată niciodată, Moș Nicolae vine în noaptea de 5 spre 6 decembrie ca să le aducă dulciuri și jucării, ori o nuielușă, dacă nu au fost prea cuminți.

Profesor: Anca DAVID

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE ANUL NOU

Plugușorul este legat de dorința ca anul ce urmează să fie unul cu recolte bogate. În ziua de 31 decembrie, copiii încep să colinde pocnind din bici, sunând din clopoței, suflând în buhai și urând noroc și bogăție. Se obișnuiește ca ei să meargă și din casă în casă, prilej cu care primesc mici daruri, fructe, colaci sau bani.

Tradiția **ursului** are origini dacice și se pare că în Bucovina este unul dintre cele mai spectaculoase spectacole cu măști. Jocul simbolizează trecerea anotimpurilor și amintește de faptul că, odată, acest animal era considerat personajul care reușea să învingă iarna și să aducă primăvara.

Seara începe **parada cu măști**. Este o încântare dansul, cântecul și glumele creaturilor fantastice.

Unul dintre cele mai îndrăgite obiceiuri de Anul Nou este **Sorcova**. În dimineața zilei de 1 ianuarie, copiii merg din casă în casă urând gazdelor sănătate și noroc.

În casele cu fete nemăritate se pune masă după asfințitul soarelui, iar urătorii sunt primiți în casă cu un pahar de vin și sunt invitați la masă. Se spune că acesta e momentul când feciorii își aleg viitoarele neveste, când se vede dacă sunt sau nu gospodine.

Ca superstiții, la începutul noului an se spune că nu e bine să arunci gunoiul în prima zi și nici să dai cu mătura. Este bine ca prima persoană care îți trece pragul să fie bărbat. Tot ca superstiție e bine să îți faci lista cu ce îți dorești să realizezi în noul an și să o ai în buzunar la momentul trecerii dintre ani. Tot așa cum se spune că e bine să porți ceva roșu, care să aducă noroc și să ai pește pe masă.

Capra este unul din simbolurile cele mai răspândite la noi în țară, alături de Plugușor. Ea întruchipează un personaj fantastic, Sunetele pe care le produce, panglicile colorate, povestea “jocului caprei” în care aceasta cade din copac, se îmbolnăvește, moare și apoi învie îi distrează mereu pe cei mai mici spectatori.

Ana MERLAN

Clasa a VIII a A